

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 30 december 2017

1145/2017

Lag om ändring av sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen (1224/2004) 4 kap. 2 § 1 mom., 7 § 2 och 3 mom. och 8 § 2 mom., 19 kap. 1 § 5 mom. samt 20 kap. 5 §, av dem 4 kap. 7 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1655/2015, 8 § 2 mom. sådant det lyder i lag 929/2009 och 19 kap. 1 § 5 mom. sådant det lyder i lag 890/2006, samt
fogas till 4 kap. en ny 3 a § som följer:

4 kap

Ersättning för resekostnader

2 §

Andra personers än försäkrades resor

Kostnaderna för en följeslagares resa ersätts såsom den försäkrades kostnader enligt det förmånligaste till buds stående färdstättet, om följeslagaren har varit nödvändig på resan. Följeslagarens resa ersätts endast till den del följeslagaren har färdats tillsammans med den försäkrade. Om följeslagaren följer den försäkrade bara till eller från undersöknings- eller vårdplatsen, ersätts den resa till eller från platsen som följeslagaren har färdats ensam högst enligt vad resan skulle ha kostat om den hade påbörjats eller avslutats vid den försäkrades bostad enligt 3 a §.

— — — — —

3 a §

Avgångsplats för en icke-brådskande resa

Kostnaderna för en försäkrads resa till en icke-brådskande behandling eller till icke-brådskande vård ersätts enligt vad resan skulle ha kostat om den hade påbörjats vid den enligt lagen om hemkommun (201/1994) bestämda bostad i hemkommunen som antecknats i befolkningsdatasystemet. Om den försäkrade inte har hemkommun i Finland anses resan ha påbörjats på den adress där den försäkrade enligt egen uppgift huvudsakligen vistas.

7 §

Ersättningens belopp och självriskandel

En försäkrads resekostnader för användning av taxi ersätts dock endast om taxiresan har beställts från en beställningscentral som har ingått avtal om direktersättningsförfarande med Folkpensionsanstalten. Detta krav tillämpas dock inte om taxiresan beställts på ett område där det inte finns någon sådan beställningscentral.

Om det sammanlagda beloppet av de resekostnader för ersättningsgilla resor enligt denna lag eller lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner som den försäkrade själv ska betala och som uppstått under ett och samma kalenderår överstiger 300 euro (*årlig självriskandel*), ersätts den överskjutande delen till fullt belopp, dock högst till ett belopp som motsvarar den fastställda ersättningstaxan.

8 §

Grund för ersättning för resekostnader samt fastställande av ersättningstaxan

Grunden för ersättning för användning av taxi är det maximipris som Folkpensionsanstalten har kommit överens om med tjänsteproducenten. Om sådan taxi används i fråga om vilken Folkpensionsanstalten inte har kommit överens om maximipriset med tjänsteproducenten, betalas till den försäkrade skäliga kostnader för resan.

19 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

1 §

Rätt att få uppgifter

Dessutom har Folkpensionsanstalten trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att av den som enligt 20 kap. 5 § med stöd av ett avtal sköter samordning av resor få uppgifter om namn och personbeteckning på försäkrade samt sådana uppgifter om resor, färdstätt och färdtjänstproducenter som är nödvändiga för betalning av avgifter för förmedling av resor som ersätts enligt denna lag.

20 kap.

Särskilda bestämmelser

5 §

Verksamhet för samordning av resor

Av förmånsutgifterna kan Folkpensionsanstalten betala den som med stöd av avtal sköter samordning av resor en avgift för förmedling av resor som ersätts enligt denna lag. Avgiftens belopp överenskomms särskilt i respektive fall.

Folkpensionsanstalten kan konkurrensutsätta dem som tillhandahåller tjänster för samordning av resor samt trafikidkare som idkar beställningstrafik, varvid lagen om offentlig

1145/2017

upphandling och koncession (1397/2016) ska tillämpas. Då kan den avgift som betalas för förmedlingen och resans pris bestämmas utgående från resultatet av konkurrensutsättningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018. Lagens 19 kap. 1 § 5 mom. och 20 kap. 5 § träder emellertid i kraft redan den 1 januari 2018 och 4 kap. 8 § 2 mom. först den 1 januari 2019.

Helsingfors den 28 december 2017

Republikens President

Sauli Niinistö

Social- och hälsovårdsminister Pirkko Mattila